

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ В ПІДХОДАХ ДО УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ

© Блинда М.М., Когут І. В., 2011

Зміни в економічному та соціальному житті суспільства, що відбувалися протягом XVIII-XX ст., набувши особливої значущості в другій половині XX століття, відчутно змінили вагомість ролей жінки та чоловіка в суспільстві, суттєво вплинули на традиційні уявлення про коло обов'язків кожного з них та вивели гендерне питання в дискусійну площину економічної науки. Особливості гендерних відмінностей в підходах до управління висвітлюються в працях таких вітчизняних науковців, як Власенко Н.С., Виноградова Л.Д., Калачова І.В., Хохлова Т.П, а також американських дослідників М. Хенінг, А. Жарден, Роузнер Дж.. Проте, незважаючи на значні напрацювання у цій сфері, не існує однозначності у твердженнях про наявність відмінних чи схожих характеристик здійснення управлінської діяльності жінками та чоловіками.

У процесі аналізу гендерних відмінностей в управлінській практиці, вчені акцентують увагу на особливостях різних підходів до керівництва колективом та окремим працівником, а також властивостях міжособистісних відносин з урахуванням чоловічої та жіночої психіки. Результати досліджень багатьох науковців стосовно порівняння ділових та психологічних якостей жінки і чоловіка показали, що існують певні відмінності в чоловічому та жіночому менеджменті. Разом з цим, проведені наукові експерименти не підтвердили гіпотезу про те, що існують відмінності в розумових здібностях та схильності до навчання представників обох статей. Враховуючи актуальність теми дослідження, метою роботи є визначення відмінних характеристик жінки та чоловіка в управлінні бізнес-проектами.

Результати соціологічних досліджень підтверджують відмінності у стилях управління керівників-чоловіків та жінок. Для прикладу, останні надають перевагу більш ієрархічно простим структурам управління організацією. Доволі часто прослідковується, що інтуїтивне сприйняття розвитку подій чи окремої ситуації жінкою є точнішим та результативнішим за чоловічу схильність до прогнозування на основі аналізу відомих факторів. Стосовно рівня задоволеності від виконаної роботи, то в жінок-менеджерів він вищий; на противагу чоловікам, вони домінують в комунікаційних процесах та спілкуванні з членами проектної команди. Крім того, жінки-менеджери більш довіряють членам команди та демонструють кращу схильність до компромісів, що є перевагою у разі виникнення конфліктів чи розбіжностей у виробничо-господарських процесах.

На думку авторів, у кожній проектній команді повинно бути присутнє як чоловіче, так і жіноче начало, адже через природні інстинкти збереження та продовження роду (а відтак і постійну схильність до компромісу), в рамках проектної діяльності, створення, розвиток та досягнення цілей проекту будуть пріоритетними для обох. Біологічна сутність чоловіка полягає в схильності до постійних змін, росту та новизни, що сприяє появі інноваційних підходів до процесу розроблення проекту. За природою жіночого начала закріплена функція продовження роду, що вимагає здатності адаптовуватись до змін навколишнього середовища. Тому в проектних розробках жінкам притаманна схильність пристосовуватись до мінливих умов виробничо-господарського процесу з метою ефективного застосування попередньо набутого досвіду рутинних операцій для реалізації запропонованих чоловіками інноваційних підходів.

Створення проектних команд з врахуванням гендерних особливостей дають позитивний результат у проектах, які носять соціальний, політичний, інноваційний характер.